

Fløtkjær: Det Lovforslag om Ændring i og Tillæg til Loven om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer, som den højtærede Minister har fremsat, fremkommer naturligt paa Grund af den Produktion af indenlandsk Brændsel, som med stigende Nødvendighed har maattet gennemføres her i Landet, og det er med Glæde, jeg anbefaler dette Lovforslag, som skulde medvirke til at lette Forholdene ved Fremskaffelsen af indenlandsk Brændsel. Paa min Gruppes Vegne skal jeg medgive Lovforslaget den bedste Anbefaling, og jeg haaber, det faar en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

I det andet høje Ting har Sagen ikke givet Anledning til mange Bemærkninger, og selve Lovforslaget skal jeg derfor ikke komme ind paa efter den Redegørelse, som den højtærede Minister her nylig har afgivet. Men jeg vil benytte Lejligheden til at udtale Haabet om, som det tidligere fra Ministeriets Side er sagt meget kraftigt til Publikum, at det brændselsforbrugende Publikum tager Situationen i Agt og forstaaer, at den Vinter, vi gaar i Møde, vil stille langt større Krav til det indenlandske Brændsel end hidtil. De to ret haarde Vintre, vi har haft efter hinanden, har fuldstændig tømt de Reserver, der var i de Hundredtusinder Hjem, og i øvrigt tæret stærkt paa de smaa Beholdninger, der var her i Landet, og det vil derfor være klogt af enhver i Tide at medvirke til, at Omsætningen af indenlandsk Brændsel kommer til at foregaa paa den dertil rigtige Aarstid, ved at han bestiller sit Brændsel i Tide inden Vinteren og ikke slaar sig til Ro med, at det vil være muligt at skaffe tilstrækkeligt udenlandsk Brændsel i den Vinter, der kommer. Man skal være varsom med at nære for megen Optimisme med Hensyn til Tilførsler fra Udlandet. Vi har for nylig set, at Ankomsten af syv Ladninger Brændsel her til København gav Anledning til almindelig Udbredelse af den Opfattelse, at der nu var sket en betydelig Lettelse i hele Brændselsituationen her i Storbyen. Jeg vil sammenligne det med, at der er baaret en Spand Vand til en stor Ildebrand. Der er Tusinder af Hjem, der endnu i Dag ikke kan faa deres A- og B-Mærker indløst, saa man vil kunne forstaa, hvor alvorlig Situationen er.

Jeg vil ogsaa haabe, at man med Hensyn til indenlandsk Brændsel — og her tænker jeg specielt paa Tørv — ikke eksperimenterer med at binde Tørv i Tilknytning til Brændselsrationeringen. Det gav bitre Er-

faringer i forrige Sæson og skadede sikkert hele Tørveproduktionen og -omsætningen paa et vist Tidspunkt.

Blandt de mange Nævn, som det var nødvendigt og klogt at nedsætte, da Krigen brød ud, var ogsaa Brændselsnævnet, og det er vist ikke for meget at sige, at det er et af de Nævn, som har haft den sværeste Opgave, og tillige et af de Nævn, som har været mindst populært i Befolkningen. Man maa haabe, at dette Nævn maa faa mere Popularitet i Fremtiden, end det har haft indtil i Dag.

Thisted Knudsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de foreslaaede Ændringer, som vi anser for rimelige og nødvendige.

Jeg vil imidlertid gerne gøre en Bemærkning om et bestemt Forhold, naar Tørveproduktionen og de omfattende offentlige Arbejder sættes i Gang. Der er ude i Befolkningen en vis Ængstelse til Stede for, at Landbruget, naar Tørveproduktionen skal fordobles og man maaske kommer op paa at anvende ca. 80 000 Arbejdere, let vil komme til at mangle den fornødne Arbejdskraft, og jeg synes, at denne Ængstelse er begrundet. Sidste Aar foreslog den højtærede Landbrugsminister at hindre, at man ude i Tørveproduktionen anvendte ugifte unge Arbejdere, men søgte at faa beskæftiget gifte Arbejdere alene. Det blev gjort i et Lovtillæg af 6. Maj 1940, hvori man paalagde de kommunale Brændselsnævn at paase, at ugifte Arbejdere fra Landkommunerne „kun faar Beskæftigelse ved Produktion af Tørv og Brunkul, som ikke anvendes i egen Husholdning, dersom anden Arbejdskraft ikke kan fremskaffes“. Det viste sig desværre, at denne Bestemmelse ikke kunde ordne Forholdene, og der gik megen ung Arbejdskraft over i Tørveproduktionen. Der er hos de unge en vis Interesse for dette Arbejde, fordi det er godt lønnet og de ser en Chance for at skaffe sig nogle Penge. Jeg tror derfor ikke, den højtærede Minister kan nøjes med de Foranstaltninger, som blev truffet sidste Aar. Det vil sikkert være rigtigt allerede nu at faa klaret dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at der ingen Tvivl er om, at man ved denne Produktion ikke vil have beskæftiget de unge ugifte Arbejdere, de maa blive ved Landbrugserhvervet; det Arbejde, der gøres her, er lige saa samfundsnødvendigt. Jeg tror derfor, den højtærede Minister klart og fast maa tage Stilling i denne Sag og sige, at gifte Arbejdere fortrinsvis skal